

Az Amur torkolatjának titka

Contributed by kaloz
2005. February 24. Thursday 20:15

There are no translations available
Csendes-Árceájín Ájzsiái partvidékének titka sokáig megoldatlan volt, még azt sem tudták, Szahalin sziget-e vagy csak fésziget? Ez a fehérfolt csak s XIX. század kárpézében lett leírva a törköpök kis vitorlás teherhajó, a "Bajkál" kapitánya, Nyevelszkoj íranyá-tájisával megített expedíciója eredményeképp. A cikk teljes egészében a www.shipmodeling.uw.hu honlapon található.

A "Bajkál" teherhajó hányan voltak orosz kutatók, háres is ismeretlen új felfedezők! Egyesek, a szerencsésebbek, a Hazának ajánlókoztaik az általuk felfedezett szigeteket, felfedezéseket, szorosokat; mások nyomtalanul eltűntek "ki becsületesen közdelemben a vad határtalan tórságokkal, ki a megcsontosodott cájri csinovnyikok hibájából", akik nem voltak képesek elkerülni az új területek Oroszorszáig szármájra hatalmas jelentőséggel bíró felfedezéseket és birtokba vételét. De Habarov, Dezsnyev, Bering, Nyevelszkoj és Kelet és Ások más kutatója, a "Bajkál" fognak lenni a városok, tengerek, szorosok, fokok és fészigetek, folyók és hegycsúcsok neveiben: "Több mint három évszázad vaslaszt el minket a Csenedes-Árceájín tengereit kutató orosz expedícióktól 1643-ban Jakutskba keletre a lóna mentő elindult az Amurhoz és mellékfolyóihoz Vaszilij Pojarkov osztaga. A Sztanovoj hegyerincet legyőzve, tovább a Zej és az Amur mentő a csapat kijutott a Szahalin-ívből és az Ohotszki tengerre. Később, ugyanezen az éton elindult az Amurhoz Japófj Habarov csapata, megalapítva itt az első orosz településeket. A "Énnap íranyába" indult a háres orosz felfedező, Szemjon Dezsnyev közöttük. 1648-ban kiindulva a torkolatjából, felfedezte a Nagy Kőrrot, amit ma Dezsnyev-foknak neveznek. A XVIII. században káliföldes figyelem felelte a keleti területek birtokba vételét. Így 1713-ban I. Péter káliföldi rendeletet adott ki a Kamcsatkára vezető tengeri útvonal megkeresésére. 1724 végén a "Tretjácov" az éon. Első Kamcsatkai Expedíció, aminek feladata Ázsia és Amerika kárpézétti szoros letevéseinek kiderítése volt. Vezetője Vitus Bering, az orosz flotta tisztje volt. Az expedíciónak sikerült felfedezni a szorost, amit később Bering-szorosnak neveztek el, és leírni Kamcsatka és Csukcsföld partvidékének egyes részeit. Az Amur felhasználásának ötlete a tájvolkeleti lakosságig ellátására Szibériából tártón Áruszajllá-tájra, a XIX. század végére virágzásnak indult. Az Amur torkolatjának titka, am megfejtésével sok ismert utazó káliföldet "a francia tengeri utazó, La Pérouse, a háres orosz kutató, I. Kruzer a "Konstantin" brig parancsnoka, A. Gavrilov és", megoldatlan maradt, a hajó útát feltárni az Amur torkolatjában csak sikerült. És ez a felfedező "ézfő" csak a század kárpézében lett leírva Oroszorszáig törköpök, G. kapitány, a kis vitorlás teherhajó, a "Bajkál" parancsnoka expedíciója által. *** Genagij Ivanovics Nyevelszkoj 1813-1814-letett tengerész családban. Tizenkét éves fiatalemberként elvágte a moszkvai kadetiskolát, a "hő" anyjával és a tisztis osztagokkal is, ami után megkezdte a tengeri szolgálata "a "Bellona" fregattra került, ami F. P. Litke ellentengernagy hajórajának állományába tartozott. Tájvoli utak, nem kárpézé tengeri szolgálata a gyakorlott orosz tengerészek íranyá-tájisa alatt, a káliföldet becsületesen teljesítő tengerész tiszti mindennapos nehézségei feladatai "mindez a "v alatt G. I. Nyevelszkoj igazi "tengeri farkas" -saj nevelte. És amikor 1846-ban elindított Petropavlovsk-Kamcsatkába az Orosz-Amerikai társaság részére az Áruszajllá-tájst, a szájllá-tájis parancsnokának kiválasztása Nyevelszkoj kapitány javára dőlt el. A hosszútávú tengeri útvonal ezúttal azokon az ismeretlen helyeken vezetett keresztül, amik titka máj részre izgatott a fiatal kapitányt. Ezekben az időkben az ismeretek erről a tájvoli tájra igen szűksek és ellentmondások voltak. Még az sem volt ismeretes, micsoda tulajdonképpen Szahalin "sziget" vagy fésziget? És "me, Nyevelszkoj megpróbálta engedélyt kapni a "Kárpézé" gőztől, hogy "tájzben kutatókat vágzhessen ezeken a tájvoli felfedezéseken. Nem volt egyszerű dolog audenciát szerezni a Tengerészeti Vezérkar vezetőjénél, A. Sz. Menyikovnál. Nem volt egyszerű előre-teni a herceget az általa egyszer máj javá hagyott útvonal tervét sem. Az még a "m emlőkezett egy cájri megjegyzésre az egyik tájvolkeleti expedíció megszervezéséről: "Én Amurra, mint haszontalan folyóra, a "Körde" befeljezni! "Mégis Nyevelszkojnak sikerült engedélyt kapni a kutatók és a tudományos munkára "de csak arra az időre, amit a hajó káliföldi, és azok Kronstadtba Petropavlovsk-Kamcsatkába tártón Ájtszájllá-tájst, a "spórtok meg. Menyikov nem utasította el a Nyevelszkoj parancsnokát, a "szájnt "Bajkál" vitorlás káliföldi felszerelését s "rgető irat aláj-rájst sem. Sikerült az utazás Hel a "Borgetrem és Co" hajó káliföldi "helyben káliföldi a hajó. A társaság tulajdonosa beleegyezett a hajó 1848 júniusában tártón v "zrebocsájstájst, a hájra a szerződés szerint az káliföldi befeljezőse csak szeptemberre v elqirányozva. Nyevelszkoj minden, a hajó káliföldi kapcsolatos káliföldi belezés. Az útmutatásai szerint a "változtatások tártón a vitorlás belsej tereinek elrendezésében, megneveltek az általuk konyásjgot, megjavították íranyá-tájst, és megerősítették a hajó káliföldi borítást az esetleges jógben tártón hajózáshoz; Nyevelszkoj káliföldi volt májra v "llalni rengeteg, tisztán hivatalnok feladatot, "gy mint a személyzet "sszegyjtés a hajózási útvonaljának pontos-tájst a "váltó g " 1848 július 10-én a "Bajkál" -t "nnepályesen v "re bocsáj nem nagy, de nagyon helyes "gyájrbocs vitorlájis volt 477 to "zkiszoró-tájssal. Szóladak voltak a "reitei: hossza a merlegesek káliföldi 28,5 m, szélessége " 7,38 m, max, mer "lése teljes terheléssel " 3,87 m. De a hajó nagyságillékonyással Ás kivájlás tengerjáró káliföldi rendelkezt. Tájbbek káliföldi a sebesség 8,5 csomó volt. A tájz káliföldi gy fegyverzetét hat 3 fontos "gy " tartozott. A személyzet 47 főt szájmlált " 9 tiszt, 4 altiszt és 34 matróz, augusztus 21-én az "lzsora " gzhajó kivontatta a teherhajót a Tolbuhin viláig-tájstoronny májgálit "lévő Kronstadt i Róvból. Ezután a hajó "őja Koppenhágba vezetett. Nem "ppen vendégszeretken vájra a tenger az utazókat. Vihar vihar után, májzben "nyomá "szt szembeszóllal találkoztak, amik szinte "sszbeszóllal meghi "s-tani a fiatal kapitány terveit és az expedíció szájllá-tájst részének csúkkentésére íranyulást minden tájrekvés. Egy lemaradt "a minimumig lecsúkkenteni a "Bajkál" kikéltben tartózkodásának idejét a tájvol-Keletre tártón kell mondani, hogy akkor az egyetlen tengeri út Oroszorszáig Ájzsiái részének csenedes-Árceájni partjaihoz az volt, ami

dálen az egész Atlanti-óceánon keresztül vezetett az amerikai kontinens legdélibb végéig a Horn-fokig, azaz tovább északra, majd nem az egész Csendes-óceánon keresztül! Pontosán ezen az útvonalon kellett hajózni a Bajakájláknak is. Rávid megállás Koppenhágában a Horn-fokig Portsmouth-nak veszi az irányt, az utolsó európai kikötők. Feltéve az óceán felismerésének és a szűkséges felszerelésnek a most keresztelt Atlanti-óceánon, dőltre! Az idők irántis végéig is kedvezőre váltott: Állandós hajtászelek hajtották a Bajakájláknak a Dőltre partjai felé. Május 30-án a hajó átszelte az Egyenlítőt, és november 15-én lehorgonyzott Rio de Janeiro kikötőjében. Az expedíció itt felfedezte a hajózási útra a vitorlást dokkoló állástani a hajótest vízalatti részének átvizsgálására. Szerencsére semmilyen komoly sérülés sem történt, a Bajakájlák december 1-én újra kihajózott a tengerre. Az első tábor nap nyugodtan telt, de azután erős vihar kerekedett, nem múlt el addig, amíg nem került a Horn-fokot a 1849. január 10-én. Ezután Honolulu-i megállás következett volna, ugyanakkor a helyzet arra kényszerítette Nyevelszkijt, hogy ezt hamarabb a chilei Valpariso kikötőjében tegye meg: fel kellett tölteni az óceán felismerésének. Honoluluba a Bajakájlák március 1-én érkezett meg. Ebben a kikötőben a hajó személyzetét kellemes meglepetés várta a tájékozás az úrtiszoros felhasznájlva a Hawaii-szigetek irányában rendelkezésére, a Bajakájlák legénye gyorsan elmozdította a hajó kiegészítései a kikötőbe, és pihenhetett az expedíció befejezéséig. A legények a kikötőbe érkeztek. Ez április 10-én kezdődött, és valójában maximálisan bonyolulttá vált. A hajó teljes úttal, egészen Kamcsatkáig erős viharok, kiegészítések és károsítások. Mindazonáltal a Bajakájlák 1849. május 12-én szerencsésen megkeresztelt Petropavlovsk Kamcsatka kikötőjébe, az egész útjukra 8 nap és 23 napot fordítva. Az utazás ideje soknak tűnt, de itt megjegyezni, hogy G. I. Nyevelszkij expedíciójánál gyorsabban ezt az utat csak V. M. Golovin tette meg a Kamcsatka szőlőpontra 8 nap és 8 nap alatt. Most az expedíció vezetőjének hátról meg kell említeni az expedícióra tudományok, felderítések, kutatások elvégzésére. Leadva a hozott árut, G. I. Nyevelszkij Szahalinnak veszi az irányt, és egy nap múlva a június 12-én a május annak keleti partjaihoz közeledt. Emlékezve az előző sikertelenségeire Nyevelszkij a kontinens és Szahalin közötti szoros felderítését csúszásokkal szándékozik megtenni. Június 10-én hátról csúszások és kajak tizenhat matricával, hátról tisztel és orvossal elindult az Amur torkolatához. Kezdetnek az expedíció a Tebax-foktól az Amur bal partja mentén felhajózott a Kuegda-fokig, tovább a tőparton elhelyezkedő Mezőfokig, aztán visszafelé leereszkedett a folyó jobb partja mentén a déli Pronge-fokig, ahonnan a tulajdonképpeni Amur torkolat kezdődik. Tovább az útvonal május déltől a szárazföldi part mentén vezetett, a torkolat legszűkebb részén, ahol szűkös kb. két méterrel, a mályszög előtte a tábor. Egy május nem maradt semmi kérés, hogy Szahalinra. Ebben véglegesen meggyőzték Nyevelszkijt a szoros további, egészen az északi szűkös 540 40 méterig elvégzett kutatásai. Világossá vált, hogy az Amur torkolata teljes egészében hajózható, és két kijárással rendelkezik: északi Ohotszki-tengerbe, a hajózási útban hátról nagyobb mályszöggel, és déltől, a Tatár-szorosba, amit korábban békésnek gondoltak. Mályszög a homokpadnál a torkolat legkeskenyebb részén a tőbb mint négy méter. A mályszög kutatásokra fordított idő a végéig felé közeledett. Szeptember 6-án a Bajakájlák behajózott az ohtai részbe, a Ohta torkolatába. Itt Nyevelszkijnek át kellett adni a hajót, és elbocsátania a parancsnoklását. Az expedíció által végzett felfedezések hatalmas befolyással voltak az Amur környéki és az Usszuri vidékek birtokba vételére. A Tő Keleten települések, erődök, városok alakultak. Néhányat a földrajzi Nyikolájjevskij na Amure, Imperatorszkaja (je Szovjetszkaja) Gavany (kikötő) a ford. megj.) a Nyevelszkij alapított, sok más, a tőkeleti partvidék és a Primorszki (tengermellék) a ford. megjegyz.) birtokba vételére indított expedíció szervezője és résztvevője. Néhány társai I. Nyevelszkij Oroszországot tett érdemeit. Felfedezéseinek jelentőségét nagyra értékeltek kortársai. Egyik munkájában A. I. Herzen megjegyezte, hogy: "Az Amur torkolatjának a legújabb civilizáció egyik legnagyobb lépése az ezt nekünk, az orosz felfedező utádainak, hazánk gazdag keleti földjeit aktív birtokba vevőknek a legkönnnyebb megöröszte. A Zsigalszkij, Leningrád Oroszország fordította: Kurusa Sándor"